Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

que sonus atq; pulsus nātē oncedit. Idcirco musicalis
sonorū nā dī ēe propriū iquit nālis tota musica
nūcupata. natūē solā proprietate assumpsit. Prop
etas aūt apropo differe dī propriū omī ut dī. ōl.
ē q̄ soli i est & quersim predicatur d re & no indicat
qd est ēe rei ut risibile i est hōi & no i dicat eius ēe
ergo propriū rem suā dī. p modū accidētalis. Sed
proprietas re suā dī p modū stālis sive essentialis
quia p̄dicatur quersim d re & indicat eius esse
ut rōnale d homine & indicat ēe eius. Sola te
porubus ō primitiuis fuit musice proprietas eius
essentialē modū ostendēs. q̄ natura merito nū
cupat. que idem est q̄ naturalis proprietas.

De ♮ quadri & ♭ mollis adiūctis ppetatib

Litterarū atq; vocū ut p̄diximus p nōs phos gōs
multiplex ē addito fā soms. ut ex sonorū ō
multiplicitate varie symphonarū dulcedines redderētur
Nam cuī uno modo propetatis ordīn monocordi Corde
i acutis soms vel gravibus tederētur i genij subtili
tate parupatemesōn. 1. f. p mo sex vocū initiū addi
derūt. s. ut cū parupatemesōn. 1. cū fa. re cuī lichanos
mesōn. 1. cuī sol. mi cuī mese. 1. cuī la mutata in mi
fa cuī paramese. 1. cū mi. sol cū tezeumenōn. 1. cū fa